



The Valton Trust Koulu

Alkukantainen ihminen eli elämää, jolle oli ominaista taikuskoinen orjamaisuus uskonnollista pelkoa kohtaan. Sivistyneet nykyihmiset pelkäävät ajatusta joutua väkevien uskonnollisten vakaumusten valtaan. Ajatteleva ihminen on aina pelännyt jonkin uskonnon *otteessa olemista*. Kun jokin vahva ja liikuttava uskonto uhkaa päästä hänen herrakseen, hän pyrkii sen poikkeuksetta järkeistämään, traditionalisoimaan ja institutionalisoimaan ja toivoo saavansa sen tällä tavoin hallintaansa. Ilmoitususkonnostakin tulee tällä tavoin meneteltäessä ihmistekoista ja ihmisen dominoimaa. Nykyajan älykkäät miehet ja naiset karttelevat Jeesuksen uskontoa siksi, että he pelkäävät, mitä se *heille* tekee ja mitä se *heillä* teettää. Ja kaikki tällaiset pelot ovat perusteltuja. Omat uskovansa Jeesuksen uskonto tosiaankin ottaa herruuteensa ja muuttaa heidät, se edellyttää ihmisten omistavan elämänsä sille, että he etsivät tietoa taivaallisen Isän tahdosta, ja se vaatii elämiseen annettujen energioiden pyhittämistä ihmisen veljeyden epäitsekäaseen palvelemiseen. (Korostus lisätty) (2083 02)

Jatkuvat huolenaiheet

On olemassa merkittävää epäilyä *Urantia-kirjan* opetukseen kohdistuvan kelvollisen, lujan opastuksen ja opetuksen käyttöön soveltamisen epäonnistumisesta, ja vielä, siitä ilmeisestä epäonnistumisesta, joka koskee niiden opetusten yhä lisääntyvää henkilökohtaista *toteuttamista* uskonnollisen elämisen, *hengellisen kokemuksen*, avulla.

Urantia liikkeen harhaanjohtaminen – *Urantia-kirjasta* tulee taikakalu

Edellämämainitut huolet ovat oikeutettuja erityisesti sen vuoksi, että kirja on ollut saatavana yli viisikymmentä vuotta ja lukuisia kappaleita on myyty – menekkikirja joillakin mittareilla. Erityistä huolta aiheuttaa tarpeettoman hidas edistymisen mielekkäiden, käytännöllisten askelten ottamisessa valmistautua Jumalan Isyyden ja ihmiskunnan *elävän* veljeyden varsinaiseen toteuttamiseen. Totta kyllä, jotkut ihmiset saattavat yrittää suorittaa jotain, teeskennellen kaikenlaista, mutta tätä ei ole se *aito ja luonteva elämä*, johon Mestari kutsuu. Lisäksi ei ole helposti nähtävissä tarkoituksenmukaisia, tällaista dynaamista inhimillistä elämää tukevia, koordinoivia yhdistyksiä.

Mitä sen sijaan on kehittynyt, on herpaantumattomat henkilökohtaiset ja järjestölliset kilpailut *Urantia-kirjan* ja sen lukijoiden kontrolloimiseksi. Kaikki tämä ei ehkä ole yllättävää, koska näin on ollut kautta aikojen mitä tulee evolutionaariseen uskontoon, toisin sanoen, se tuo tavalla tai toisella tullessaan sellaisia lisukkeita kuin poppamiehet, ylipapit ja autoritatiivinen kontrolli ja sen myötä pelon ja pelottelun, ja kaiken tuon kaltaisen mitään merkitsemättömyyden. Samalla kun varhaiset johtajat olivat odottaneet näitä todennäköisiä vaaroja muodostaessaan itselleen käsityksen Urantia-säätiöstä ja Urantia-veljeskunnasta ja myöhemmin antaessaan näille varman muodon, jotkut myöhemmin tulleista onnistuivat pimentämään alkuperäisten Urantia-organisaatioiden terveen filosofian ja terveet tarkoitukset, ja lopulta kykenivät tekemään tyhjäksi ne suojelevat mekanismit, jotka oli muotoiltu pitämään kirja ja sen organisaatiot kirjan ystävien käsissä. Myös parhaat organisaatiot ovat alttiina perikadolle, jos niiltä puuttuvat pätevät ja uskolliset johtajat ja hallinnoijat.

Kirjan varsinaiset opetukset – itse evankeliumista puhumattakaan – ovat tavalla tai toisella joutuneet kadoksiin matkan varrella, ja ne on korvannut polttopisteen siirto kirjaan enemmänkin kontrollin ja riistämisen kohteena kuin inhimillisen edistyksen ja henkilökohtaisen onnellisuuden lähteenä. Ei kestänyt kauan, kun kirjasta tuli taikakalu-esine kaikkine siihen liittyvine noituuksineen. Tuskin tästä voisi mikään olla Jumalan kunniaksi!

Mitä kirjan opettamiseen tulee, oli tietenkin olemassa Boulder-koulu, Coloradossa, joka meni myttyyn monista syistä, joista vähäisin ei liene ollut se siellä aina kasvussa pysynyt kiinnostus ei kirjan *opetuksiin* vaan sen *kontrolloimiseen*. Veljeskunta-koulu ja varhaisen 1960-luvun kesäiset opiskelukokoukset (nämä olivat kattavia, niissä oli hyvä opetus ja ne olivat kaikin tavoin oivallisia) korvautuivat suurilla ja usein mahtailevilla konferensseilla. Nyt voidaan nähdä, että ne olivat (ja ovat) vähäinen pitkäntähtäimen lupaus edistettäessä kirjan opetusten vakaata ymmärtämistä ja lopulta niiden *elävää toteuttamista*, juuri sitä, mihin Mestarin elämä *inspiroi*. Monille ne olivat suureksi osaksi ajanvietemuoto, ei opiskelua – emotionaalinen karkumatka ihmisten kanssa, jotka useasti käyttivät aikaansa kuvittelun innokkaaseen leikkiin mielummin kuin olivat syventyneenä mielen/tahdon hallitsemaan todellisuuden tutkimiseen ja siihen sitoutumiseen - tuskin ikuisen elämän syvällistä tavoittelua. Kaikessa pyrkimyksessään suuruuteen ja suurenmoisuuteen konferenssit eivät millään tavalla koskaan vetäneet vertoja paljon yksinkertaisempien, mutta todella ylivertaisten Chicagossa pidettyjen kesäisten opiskelukokousten tehokkuudelle.

Edelleen, vaikka nämä konferenssit ovat saattaneet edesauttaa tiettyjä myönteisiä sosiaalisia kokemuksia, ne olivat liian usein välineitä pöyhkeilevään itsensä-kiittämiseen ja aineellisen kirjan (ei sen turmeltumattomien opetusten) ylistämiseen samalla kun aina lisääntynyt kultti-tyyppinen polttopiste siirrettiin kirjan julkaisemista edeltävää aikaa ympäröiviin tapahtumiin ja mysteerioon. Yhä enemmän konferenssit palvelivat henkilökohtaisten asioitten, ja kyseenalaisten ideologioiden ja toimintojen edistämisen kenttänä, jotka olivat yhteensopimattomat alkuperäisten Urantia-organisaatioiden tavoitteitten ja tarkoitusten saati sitten itse kirjan opetusten kanssa.

Näin aineellinen kirja, ei sen opetukset, tuli huomion keskipisteeksi. Painotus ei kohdistunut Jumalan isyyteen ja ihmisten veljeyteen. Sen sijaan painotus oli kirjaan ja sen organisaatioihin kohdistuvassa kahlitsemattomassa kontrollissa. Tämä ilmaistiin mantroin: ”Kirja on niin tärkeä, että meidän on kiirehdittävä tyrkyttämään sitä markkinoille, myykää, myykää, myykää;” ja ”Meidän täytyy saada käännöksiä nopeasti;” ja ”Hinta on liian korkea;” ja ”käännösoikeus on epäreilu;” ja ”Rekisteröityjä tunnuksia ei pitäisi rajoittaa;” ja ”Jokaisen tulisi vapaasti omistaa kirja, ei Urantia-säätiön;” ja ”Urantia-säätiö on liian kontrolloiva,” etc. Ihmiset kilpailivat toistensa kanssa näyttääkseen kuinka paljon he

tiesivät käsikirjoitusten ennen niiden julkaisemista koskevasta historiasta, järjetön pakkomielle, joka yhä vielä jatkuu, vaikkakaan se ei lupaa mitään kirjan opetusten edistämiseksi, ihmisen pelastumiselle eikä planetaariselle edistykselle.

Pian tästä tuli henkilöitä koskeva asia. Toiset olivat ”hyviä” ja toiset olivat ”pahoja”. Noista, jotka olivat ”todella pahoja” tehtiin järjestelmällisesti paholaisia - heidät tuomittiin kelpaamattomiksi ilman keskeytystä, heitä säännöllisesti kiusattiin ja ehdoin tahdoin nöyryytettiin, kun taas nuo, jotka olivat ”todella hyviä” korotettiin melkein jumaliksi – joskin vain heidän omassa ja joidenkin tukijoiden mielessä. Mutta saada kontrolli kirjaan oli tärkeintä. Tämä kaikki kävi pahemmaksi lisääntyvästi irrationaalisen epäluottamuksen, ellei suorastaan vihan myötä, joka kohdistui laillisiin Urantia-organisaatioihin ja niiden filosofiaan, joka käsitti kunnolliset menettelytavat, pienimmän mahdollisen organisaation, ja niiden toiveen hitaasta mutta varmasta edistymisestä. Arvokkaat asiat, moraaliset ja lailliset oikeudet ja velvollisuudet, ja epäilemättä evankeliumi, kuten myöhemmät ilmiöt osoittivat, olivat melkein unohduksissa elleivät hylätyt. Nämä kontrolloijiksi pyrkivät – humaltuneina väärän henkilökohtaisen vapauden harhaluuloista ja itsemääräisoikeuden kuvitelmista 395 01 – eivät epäröineet käyttää kovia otteita eivätkä epäröi nykyäänkään. Eräs riippumaton tarkkailija kommentoi, että hän ei ole koskaan nähnyt sellaista vihaa, varsinkaan ihmisten keskuudessa, joilla on näennäisesti sellaiset korkeat ihanteet ja tarkoitukset.

Tietyt yksilöt rohkaisivat voimakkaasti sellaisia turmiollisia ajatuksia ja ajattelua – kuten he tekevät nykyäänkin. Lisääntyvästi tämä vihan ja kiirehtimisen ideologia muistutti väärän vapauden itseään-korostavia ajatuksia ja asenteita kuten kirjassa on kerrottu, esimerkiksi luku 54 **LUCIFERIN KAPINAN ONGELMAT**. Näitä opetuksia ja neuvoja, joista jälkimmäisiä tietyt ihmiset aivan liian vapaasti levittivät ympäriinsä, niin epälojaalia kuin se olikin, tukeakseen harhaanjohtavaa ideologiaansa, kunnioitettiin todellisuudessa enemmän rikkomalla niitä kuin arvostamalla niitä tai ottamalla ne huomioon. Näin todella toteutui se, että sokea ohjaa sokea.

Kirjan opetukset korvattiin näin ideologialla kirjasta. Tämä toi mieleen neljännen käänteentekevän ilmoituksen sanoman muutoksen, kun Mestarin evankeliumi Jumalan isyydestä ja ihmisten veljeydestä muutettiin sanomaksi Ylösnousseesta Kristuksesta, jossa sanomassa Jeesuksen opetukset korvattiin opetuksilla Jeesuksesta – hänen persoonallisuudestaan. Tällöinkin analogian sopivaisuus jää ilman muuta vähäiseksi, kun pohditaan virheellistä suuntaa ja häpeällisiä toimintoja, jotka ovat tulleet liitettyksi tähän väärään ideologiaan kirjasta.

Harvat, silloin niin kuin nykyäänkin, ovat todella lukeneet kirjan, tai saavuttaneet edes alkeellista ymmärrystä kirjasta, vaikka jotkut laajalti näkivät ja näkevät edelleen vaivaa, esiintyäkseen oppineina asiantuntijoina.

Jeesus hymyili ja sanoi: "Sinä olet ihaileva oppilas, mutta nämä opettajat eivät ole kiinnostuneita sellaisesta, että sinä ja minä heitä opettaisimme. Hengellistymättömästä oppineisuudesta johtuva ylpeys on ihmisen kokemuksessa salakavala asia. Oikea opettaja säilyttää älyllisen rehellisyytensä pysymällä iäti opiskelijana." ^(1433 02)

The Valton School

Lisäksi aivan liian usein toiminnot ja odotukset vähennettiin pienimpään yhteiseen nimittäjään mitä tulee *Urantia-kirjan* tarkoitusten ja opetusten ymmärtämiseen ja varsinaiseen sitoutumiseen niihin. Tapahtuneen kehityksen myötä aivan liian monet myöhemmin tulleista olivat enemmänkin joukonjatkeita, vain hieman uteliaita enemmän, ollen läsnä yksinkertaisesti mahdollisesti seuraavan minkä tahansa jännityksen vuoksi, ja omaten vähäistä luotettavaa kiinnostusta opetukseen. Jotkut myös yrittivät tarmokkaasti edistää omia kertakaikkiaan ennakkoluuloisia, omaa etua palvelevia juoniaan.

Prinssistä oli tullut rupikonna.

Jotkut meistä yrittävät korvata nämä käänteentekevät epäonnistumiset perustamalla The Valton Trustin ja sen myötä Valton-koulun.

Kohtaako meidän pyrkimyksiämme sama sekaantuminen ja lopullinen epäonnistuminen, joista ovat kärsineet muut kasvatukselliseksi aiotut pyrkimykset menneiden viidenkymmenen vuoden aikana?

Jotakin The Valton Trustin ja Valton-koulun kokemuksesta

Kuten voi odottaa The Valton Trust ja Valton-koulun ponnistukset eivät ole olleet vapaat kirjan häikäilemättömien hyväksikäyttäjien ja heille myötämielisten sekaantumiselta.

Monien vuosien ajan on ollut lukuisia yrityksiä lannistaa, heikentää, kumota tai muulla tavalla saada peräänantamaan yhden The Valton Trustin perustajan ja Valton-koulun mestari-opettajan tärkeimmät pyrkimykset. Kaikki, mitä hän yritti tehdä niin silloin kuin nytkin, oli opettaa kirjan turmelematonta tekstiä ja säilyttää se, sekä pitää elossa kirjan tarkoitukset samoin kuin alkuperäisten *Urantia*-organisaatioiden tarkoitukset. Ennen kaikkea hän halusi varmistaa niin silloin kuin nytkin, että ylivoimaisesti eniten esillä on evankeliumin tärkeä ja varma sanoma.

Tämä uskollinen sielu nosti varhaisessa vaiheessa hälytyksen erityisistä pyrkimyksistä muuttaa tiettyjen organisaatioiden tarkoitus evankeliumin pyrkimyksestä, ja siihen liittyvistä kirjan opetuksista, suuntaan, jossa harjoitetaan ideologiaa kirjasta. On valittaan todettava, että hänen huolestuneisuksiinsa vastattiin vain määrätietoisin vastatoimin häntä henkilökohtaisesti väheksymällä, poistamalla näkyvistä sangen todelliset, käänteentekevät, vaakalaudalla olevat asiat, ja muutoinkin raajamalla hänen toimintojaan ja vaikutustaan.

Ei kovinkaan kauan sitten tietyt ideologit panivat käyntiin epätoivoisen yrityksen lopullisesti sulattaa tämä yksilö joukkoonsa, kirjaimellisesti haudata hänen omistautunut työnsä. Nämä arvottomat pyrkimykset hävittää hänen hienot saavutuksensa epäonnistuivat kuitenkin, kun muun muassa The Valton Trustin luottamushenkilöt itse asiassa vahvistivat entisestään ja tehostivat Valton-koulun seminaarien toimintoja.

Kyllä vain, jotkut samoista pahantekijöistä jatkavat ilmaantumistaan Valton-seminaareihin, ja kyllä vain, tietyt uudet tulijat, joilla on samankaltaiset, vielä uhkaavammat asialistat, ovat tulleet mukaan, yrittämällä seminaareissa rohkeammin häiritä, johtaa harhaan jopa ottaa hallintaansa seminaarikokoukset. Heidän kontrolloiva menettelytapansa on toisinaan peittelemätön, toisinaan harkitusti sivistynyt, väistämättömästi manipulatiivinen, ja aina arvoton kenen hyvänsä rehellisen valtakunnan uskovan menettelytavaksi.

Ajattele tätä: Jos näiden ideologioiden henkilökohtaiset ja järjestöjä-koskevat tarkoitukset olisivat arvokkaat, muulla tavoin arvostettavat ja moitteettomat sekä itseään kannattavat, kuten he toivoisivat uskottavan, miksi heidän olisi yritettävä horjuttaa Valtonin toimintoja? Eikö heidän tulisi keskittyä säilyttämään ja käyttämään koko voimavaransa omiin oletettavasti oikeaa arvoa omaaviin toimintoihinsa? Meistä näyttää siltä, että mikäli heidän todellisilla tarkoituksillaan ja aikomuksellaan olisi vähääkään arvoa, ideologit eivät hankkiutuisi sellaisiin halpamaisiin, kielteisiin toimintoihin. Mutta he hankkiutuvat.

On vaikeaa kuvitella, että kukaan hengellisesti rehellinen henkilö koskaan tukisi sellaisia asioita kuin henkilöön kohdistuva hyökkäys, sekä totuuden että tosiasian tahallinen väärintulkinta, ja määrätietoinen pyrkimys väärentää, hajottaa ja sekoittaa toimintoja, jotka selvästi tukevat ja tekevät työtä Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden toteuttamiseksi.

Mestari kohtasi tientenkin samankaltaisia tilanteita monta kertaa. Hänen parhaajansa vainosivat häntä alituisesti, uhkasivat häntä fyysisesti, ja he myös henkilökohtaisesti lähestyivät hänen perhettään ja koettivat turmella sen jäsenet näidän omassa kodissa. Emme näe mitään syytä, miksi meidän tulisi olla vapautettuja sellaisista hyvinkin kunnianttomista toiminnoista, tai miksi meidän ei tulisi seurata Mestarin antamaa inspiraatiota ja esimerkkiä ollessamme tekemisissä sellaisen riidan rakentamisen kanssa.

Synagogassa oli tapana, että puhuja jäi virallisen palveluksen päätyttyä vielä paikalle, jotta mahdolliset kiinnostuneet voisivat esittää hänelle kysymyksiä. Niinpä Jeesus tuona sapattiaamuna astui alas kansanjoukon keskuuteen, joka työntyi eteenpäin esittämään kysymyksiä. Tämän ryhmän mukana tuli monia levottomia yksilöitä, joiden mieli oli taipuvainen pahantekoon, samalla kun tämän väkijoukon laitamilla kiertelivät ne alhaiset miehet, jotka oli palkattu aiheuttamaan Jeesukselle ikävyyksiä. Monet ulkopuolelle jääneistä opetuslapsista ja evankelistoista työntyivät nyt sisälle synagogaan, ja he huomasivat heti, että tulossa oli rettelö. He koettivat johdattaa Mestarin pois, mutta hän ei suostunut lähtemään heidän mukaansa. ^(1686 03)

Jeesus olisi hyväluontoisuutta osoittaen kyennyt hillitsemään väkijoukon ja hän olisi tehokkaasti riisunut aseista kiivaimmatkin vihamiehensä, ellei olisi sattunut yhden hänen oman apostolinsa, Simon Selootin, taktista kömmähdystä. Simon oli nimittäin tällä välin yhden nuoremman evankelistan, Naahorin, avulla kerännyt väkijoukon keskuudesta ryhmän Jeesuksen ystäviä ja sotaisan asenteen omaksuen hän oli lähettänyt Mestarin vihamiehille sanan poistua paikalta. Jeesus oli jo pitkään opettanut apostoleille lempeän vastauksen taltuttavan vihan, mutta hänen seuraajansa eivät olleet tottuneet näkemään, että heidän rakastettua opettajaansa, jota he itse niin auliisti kutsuivat Mestariksi, kohdeltiin näin epäkunnioittavasti ja halveksivasti. Sellainen oli heille liikaa, eivätkä he kyenneet pidättelemään kiihkeän ja intohimoisen paheksuntansa julkituomista. Tämä kaikki oli vain omiaan nostattamaan lynkkausmielialaa tässä jumalattomien ja sivistymättömien väenkokouksessa. Ja niinpä sitten kävi, että nämä räyhääjät kävivät palkkalaisten johdolla käsiksi Jeesukseen ja kiidättivät hänet ulos synagogasta läheisen kallonjyrkänteiden harjalle, jossa heidän aikomuksenaan oli viskata hänet reunan yli kuolemaan. Mutta juuri kun he olivat työntämässä hänet kallonreunan yli, Jeesus käännähti yllättäen vangitsijoihinsa päin, katsoi heitä kasvoista kasvoihin ja risti rauhallisesti käsivartensa. Hän ei sanonut sanaakaan, mutta hänen ystävänsä yllättyivät äimistyksen asti, kun roskajoukko Jeesuksen alkaessa astella eteenpäin antoikin hänelle tietä ja salli hänen kulkea eteenpäin häntä ahdistelematta.

^(1686 – 1687)

Opetuslastensa seuraamana Jeesus jatkoi kulkuaan heidän leiripaikkaansa asti, jossa kaikesta tapahtuneesta tehtiin selko. Ja he laittautuivat samana iltana valmiiksi lähtemään Jeesuksen antaman ohjeen mukaisesti varhain seuraavana päivänä takaisin Kapernaumiin. Tämän kolmannen julkisen saarnamatkan myrskyisä päätös vaikutti vakavoittavasti kaikkiin Jeesuksen seuraajiin. Heille alkoi valjeta joidenkin Mestarin lausumien opetusten merkitys; he alkoivat herätä tietoisuuteen, että valtakunta tulisi vasta paljon murheen ja katkeran pettymyksen kautta. ^(1687 01)

He poistuivat Nasaretista tuona sunnuntaiaamuna, ja eri teitä matkattuaan he kaikki lopulta kokoontuivat Beetsaidaan puolenpäivän maissa torstaina, maaliskuun 10 päivänä. Paikalle kokoontui harhakuvitelmistaan päässyt ryhmä totuuden evankeliumin vakavoituneita ja vakavamielisiä saarnaajia, ei enää voitonriemuisten ristiretkeläisten intomielinen ja vastustamaton joukkokunta. ^(1687 viimeinen)

* * *

Opettakaa kaikille uskoville, ettei niistä, jotka astuvat valtakuntaan, suinkaan siinä samassa tule immuuneja ajallisuuden onnettomuuksille eikä tavanomaisille luonnonkatastrofeille. Evankeliumiin uskomisen ei estä vaikeuksiin joutumista, mutta sen se varmistaa, että *ette pelkää*, kun vaikeus todellakin eteenne tulee. Jos rohkenette uskoa minuun ja ryhdytte täydestä sydämestänne seuraamaan minua, ei ole epäilystäkään siitä, että niin tehdessänne astutte tielle, joka johtaa varmasti vaikeuksiin. En lupaa vapahtaa teitä vastoinkäymisten vesiltä, mutta sen minä lupaan, että kuljen kerallanne niiden kaikkien läpi. ^(1767 01)

Kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita liittymään rehelliseen tavoitteluumme ymmärtää opetuksen paremmin, jopa toteuttaa niitä henkilökohtaisesti, niin haastavaa, jopa vaivalloista kuin se saattaakin olla. Odotamme, että Valton seminaariin saapuvat, tulevat hyvässä uskossa, valmiina kunnioittamaan, elleivät suorastaan edesauttamaan The Valton Trustin ja Valton koulun päämääriä, tarkoituksia ja toimintoja niin kuin ne on tässä esitetty ja selvitetty kautta koko sivustomme <http://valton.org>.

Sanokaamme asia selvästi: Me haluamme keskittyä yksinomaan *Urantia-kirjan* sielun-pelastaviin opetuksiin ja niiden levittämiseen. Meidän tarkoituksemme, aikomuksemme ja menettelytapamme on opiskella ja tutkia kirjan opetuksissa sisällä olevia tosiasioita, merkityksiä, arvoja ja totuuksia. Meillä ei ole mitään kiinnostusta pyöriskellä hedelmättömästi kirjan alkuperää koskevassa, oletettavasti historiallisessa hölynpöly-aineistossa tai voimat vievässä politikoinnissa, jotka on niin suosittuja joidenkin lukijoiden keskuudessa.

Urantia-kirja puhuu niin kauniisti puolestaan; annetaan sen tehdä se.

Kaikki rehelliset uskovat pyrkivät kehitykselliseen (Ei vallankumoukselliseen) Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden toteuttamiseen.

On siksi erityisen sopivaa, että otamme tähän mukaan Mestarin julistukset *hengellisestä yhtenäisyydestä*, toistaaksemme jälleen kerran joitakin samoista ajatuksista, joita eräs Valtonin luottamushenkilöistä kannatti puheessaan *Yhtenäisyys, ei yhdenmukaisuus* (1973), jonka hän piti ensimmäisessä läntisessä Urantia-konferenssissa Brentwood-koulussa, Brentwoodissa, Kaliforniassa edustaessaan silloin Urantia-säätiötä.

Yksi merkittävimmistä Amathuksessa pidetyistä iltakeskusteluista oli istunto, jonka keskustelunaiheena oli hengellinen yhtenäisyys. Jaakob Sebedeus oli esittänyt kysymyksen: "Mestari, miten opimme näkemään asiat samalla tavalla ja pääsemään sillä keinoin entistä laajempaan sopusointuun keskuudessamme?" Kun Jeesus kuuli tämän kysymyksen, hänen hengessään kuohahti sen verran, että hän vastasi: "Jaakob, Jaakob, milloin olen teille opettanut, että teidän kaikkien pitäisi nähdä asiat samalla tavalla? Olen tullut tähän maailmaan julistamaan hengellistä vapautta siinä tarkoituksessa, että kuolevaiset saisivat kyvyn elää Jumalan edessä omintakeisuuden ja vapauden värittämää yksilöllistä elämää. En halua, että sosiaalinen harmonia ja veljesten välinen rauha ostetaan uhraamalla vapaa persoonallisuus ja hengellinen omintakeisuus. Mitä minä teiltä, apostolini, vaadin, on *hengen yhtenäisyyttä* - ja sitä voitte kokea siitä ilosta, että olette yhtenä miehenä vihkiytyneet täydestä sydämestänne täyttämään taivaassa olevan Isäni tahdon. Hengellisesti *samanlaisia ollaksenne* teidän ei tarvitse nähdä samalla tavoin, tuntee samalla tavoin eikä edes ajatella samalla tavoin. Hengellinen yhtenäisyys juontuu siitä tietoisuudesta, että teistä jokaisen sisimmässä asuu ja teitä jokaista yhä enemmän hallitsee taivaallisen Isän antama henkilöahja. Apostolisen harmonianne pitää versoaa siitä tosiasiasta, että teistä itse kunkin henkinen toivo on alkuperänsä, olemuksensa ja kohtalonsa osalta yhdenkaltainen.

"Tällä tavoin saatatte kokea, miten henkitarkoituksen ja henkiymmärryksen täydelliseksi käynyt yhtenäisyys versoaa keskinäisestä tietoisuudestanne siitä seikasta, että teissä itse kussakin elävä Paratiisin henki on identtinen. Ja saatte nauttia kaikesta tästä perinpohjaisesta hengellisestä yhtenäisyydestä siitä huolimatta, että älyllisessä ajattelussanne, temperamenttinne mukaisessa tunne-elämässänne ja sosiaalisessa käyttäytymisessänne vallitsee yksilöllisten asenteiden äärimmäinen erilaisuus. Persoonallisuutenne saattavat olla virkistävän moninaisia ja merkittävänkin erilaisia, kun hengellinen olemuksenne ja Jumalan palvontana ja veljellisenä rakkautena ilmenevät hedelmät sen sijaan saattavat olla niin yhtenäisiä, ettei kukaan niistä, jotka elämäänsä seuraavat, voi välttyä panemasta merkille tätä hengen yhdenkaltaisuutta ja sielun yhtenäisyyttä. He huomaavat teidän olleen minun kansani ja teidän sen myötä oppineen - ja oppineen hyväksyttävästi -, miten täytetään taivaassa olevan Isän tahto. Voitte päästä yhtenäisyyteen Jumalan palvelemisen osalta jopa siinä tapauksessa, että suoritatte tätä palvelua sen menetelmän mukaisesti, joka määräytyy omista alkuperäisistä mielen, ruumiin ja sielun kyvyistänne.

"Teidän henkinen yhtenäisyytenne merkitsee kahta seikkaa, joiden havaitaan aina harmonisoituvan yksilöllisten uskovaisten elämässä: Ensiksi, teillä on yhteinen motiivi elinikäiseen palvelemiseen; haluatte ennen muuta täyttää taivaassa olevan Isän tahdon. Toiseksi, teillä kaikilla on yhteinen olemassaolon tarkoitus; teidän kaikkien tavoitteena on löytää taivaassa oleva Isä, ja osoittaa sillä keinoin universumille, että teistä on tullut hänen kaltaisiaan."

Kahtatoista apostolia kouluttaessaan Jeesus palasi monet kerrat tähän aiheeseen. Yhä uudelleen hän kertoi heille, ettei hän halunnut häneen uskovien dogmatisoituvan ja standardisoituvan edes hyvien ihmisten esittämiin uskonnollisiin tulkintoihin sitoutumalla. Kerran toisensa jälkeen hän varoitti apostolejaan laatimasta uskonkappaleita ja vakiinnuttamasta traditioita välineiksi, joilla ohjataan ja valvotaan valtakunnan evankeliumiin uskovia. (Korostus lisätty) (1591 -1592)

Kun kaikki on sanottu ja tehty, uskomme, että voimme avoimesti tiedottaa, että Valton-seminaarit ovat raiteillaan ja uskallamme sanoa niiden olevan edelleen sekä nautittavia että antoisia kaikille – huomiomme mukaan myös tietyille ideologeille. Olemme nöyrästi kiitollisia kaikille osallistujillemme ja tietyille toisille, jotka ovat niin auliisti auttaneet tekemään tämän mahdolliseksi.

Mennään eteenpäin

The Valton Trustin luottamushenkilöt toivovat välttävänsä sen ideologisen lentohiekan, joka aivan liian helposti puijaa muita alunperin *Urantia-kirjan* opiskeluun järjestettyjä ryhmiä ja nielaisee ne. Tarkemmin sanottuna toivomme työskentelevämme tehokkaasti *miesten ja naisten hengellisen uudestisyntymisen* puolesta, ihmiskunnan hengellisen heräämisen puolesta uuteen, elämää sykkivään, elävään, Jumalan isyyden hallitsemaan veljeyteen, jossa me kaikki voimme lisääntyvästi tuottaa hengen hedelmiä – ja nauttia niistä.

Uskonto tosiaanakin tarvitsee uusia johtajia, hengellisiä miehiä ja naisia, jotka rohkenevat panna luottamuksensa yksinomaan Jeesukseen ja hänen verrattomiin opetuksiinsa. Jos kristinusko yhä jatkaa hengellisen tehtävänsä laiminlyömistä ja jatkuvasti touhuu vain sosiaalisten ja aineellisten ongelmien parissa, niin hengellisen renessanssin on odotettava äsken mainittujen Jeesuksen uskonnon uusien opettajien tulemista, opettajien, jotka omistautuvat vain ja ainoastaan ihmisten hengelliseen uudelleenvirtittämiseen. Ja silloin tulevat nämä hengestä syntyneet sielut oitis tarjoamaan sen johtajuuden ja inspiraation, joka maailman sosiaaliseen, moraaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen uudelleenjärjestämiseen tarvitaan. (Korostus lisätty) (2082 – 2083)

Maaailma tuskin tarvitsee lisää ideologeja, niin kuin William S. Sadler, Jr. huomautti, sen enempää kuin se tarvitsee uutta kirkkoa tai uutta laiskoakaan; sen sijaan se tarvitsee *aitoja* Mestarin seuraamiseen halukkaita *uskonnonharjoittajia*. Jotkut haluaisivat syöttää hengellisesti nälkäisille hiekkaa; hiekan sijasta meidän ehdotuksemme on, että he kaikki saavat elämän leipää ja vettä.

"Mutta älkää pelätkö, sillä jokainen, joka vilpittömästi haluaa löytää ikuisen elämän Jumalan valtakuntaan astumalla, varmasti tämän iäisen pelastuksen löytää. Mutta te, jotka torjutte tämän pelastuksen, tulette jonakin päivänä näkemään, kuinka Abrahamin siementä olevat profeetat tässä kirkkauden valtakunnassa istuutuvat yhdessä pakanakansoista olevien uskovien kanssa nauttimaan elämän leipää ja virvoittamaan itseään elämän vedellä. Ja ne, jotka tällä tavoin ottavat valtakunnan haltuunsa hengellisellä voimalla ja elävän uskon hellittämättömillä rynnistyksillä, ovat peräisin pohjoisesta ja etelästä, idästä ja lännestä. Ja katso, monet, jotka ovat ensimmäisiä, tulevat olemaan viimeisiä, ja jotka ovat viimeisiä, tulevat monta kertaa olemaan ensimmäisiä." (1829 02)

"Rauha teille. Teistä on riemullista tietää, että Ihmisen Poika on noussut kuolleista, sillä sen myötä tiedätte, että myös te ja teidän veljenne jäävät eloon ruumiin kuoleman jälkeen. Mutta sellainen eloonjääminen riippuu siitä, oletteko sitä ennen syntyneet totuudenetsinnän ja jumalanlöytämisen hengestä. Elämän leipä ja elämän vesi annetaan vain niille, jotka isoavat totuutta ja janoavat vanhurskautta - Jumalaa. Se tosiasia, että kuolleet nousevat kuolleista, ei ole valtakunnan evankeliumi. Nämä suuret totuudet ja nämä universumitosiasiat liittyvät tähän evankeliumiin sikäli, että ne ovat osa siitä, mitä hyvään sanomaan uskomisesta seuraa, ja ne sisältyvät sellaisten ihmisten jälkeensä seuraavaan kokemukseen, joista uskon kautta tulee teoissa ja totuudessa ikaikojen Jumalan ikuisia poikia. Isäni lähetti minut maailmaan julistamaan kaikille ihmisille tätä poikauteen kuuluvaa pelastusta. Ja siksi lähetän teidät joka taholle julistamaan tätä poikauteen kuuluvaa pelastusta. Pelastus on Jumalan ilmaiseksi antama lahja, mutta jotka ovat syntyneet hengestä, alkavat välittömästi tuottaa hengen hedelmiä siten, että he rakastavasti palvelevat kanssaluotujiaan. Ja hengestä syntyneiden ja Jumalaa tuntevien kuolevaisten elämässä esille tulevat jumalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittömän rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha. Elleivät uskoviksi tunnustautuneet tuota elämässään näitä jumalallisen hengen hedelmiä, he ovat kuolleita; Totuuden Henki ei ole heissä; he ovat elävän viinipuun hyödyttömiä oksia, ja kohta heidät karsitaan pois. Isäni edellyttää uskon lasten kantavan runsaasti hengen hedelmiä. Jos siis ette hedelmöi, hän kaivelee juurianne ja karsii pois hedelmättömät oksanne. Teidän on tuotettava yhä runsaammin hengen hedelmiä sitä mukaa, kun te Jumalan valtakunnassa etenette taivasta kohti. Saatte astua valtakuntaan aivan kuin olisitte lapsia, mutta Isä edellyttää teiltä, että te armon avulla vartutte hengellisen aikuisuuden täyteen mittaan. Ja kun menette, kuka minnekin, kertoaksenne kaikille kansakunnille tämän evankeliumin hyvää sanomaa, niin kuljen edellänne, ja Totuuden Henkeni on sydämässänne. Rauhani minä jätän teille." ^(2054 03)

Uskonto oli Jeesuksen maisessa elämässä elävä kokemus, suora ja omakohtainen siirtyminen hengellisestä kunnioittamisesta käytännölliseen vanhurskauteen. Jeesuksen usko tuotti jumalallisen hengen ylimaallisia hedelmiä. Hänen uskonsa ei ollut lapsenuskon kaltaista kypsytöntä ja sinisilmäistä uskoa, mutta monin tavoin se kylläkin muistutti lapsen ajatusmaailman pahaa-aavistamatonta luottavaisuutta. Jeesus luotti Jumalaan paljolti niin kuin lapsi luottaa vanhempaansa. Hän tunsu syvää luottamusta universumia kohtaan - juuri sellaista luottamusta kuin lapsi tuntee vanhempiensa luomaa ympäristöä kohtaan. Jeesuksen varaukseton usko universumin pohjimmaiseen hyvyyteen muistutti hyvin paljon lapsen luottamusta maisen ympäristönsä turvallisuuteen. Hän luotti taivaalliseen Isään niin kuin lapsi turvautuu maisen vanhempaansa, eikä hänen harras uskonsa koskaan yhtä hetkeä epäillyt, että taivaallinen Isä viime kädessä pitää huolta kaikesta. Häntä eivät häirinneet vakavasti pelko, epäilykset ja skeptisyys. Epäusko ei estänyt hänen elämänsä vapaata ja omintakeista ilmettä. Hänessä yhdistyi täysikasvuisen ihmisen horjumaton ja järkevä rohkeus uskovan lapsen vilpittömään ja luottavaiseen optimismiin. Hänen uskonsa kasvoi sellaisiin luottavaisuuden korkeuksiin, että se oli vailla pelkoa. ^(2089 01)

Käytännöllisiä todellisuuksia kuten me ne näemme – vaikeuksia ja mahdollisuuksia

Uskomme, että kirja on osa laajempaa, jatkuvaa planetaarista ohjelmaa ihmiskunnan elvyttämiseksi ja käänteentekevän, planetaarisen edistymisen korkeampien tasojen saavuttamiseksi, ja että lopulta, kaikenlaisista inhimillisistä heikkouksistamme huolimatta, sallimus tulee voittamaan.

Joka tapauksessa on tiettyjä käytännöllisiä todellisuuksia, jotka täytyy ottaa huomioon ja joista täytyy suoraan puhua, jos aikoo ymmärtää laajemman ohjelman toteuttamisen. Uskomme, että meidän täytyy tarkastella tulevia toimintoja vasten näitä kulisseja; *Urantia-kirjan* taikakalu-aseman tosiasia, Urantia-liikkeen muuttaminen kultiksi, ja sen myötä joidenkin myöhempien johtajuutta havittelevien itseään-palvelevat, kontrolloivat, autoratiiviset menettelyt. *Tämä on yksi suurimmista vaikeuksista joka estää laajemmassa suunnitelmassa olevien tärkeimpien vaiheiden kehittymistä planetaariseksi edistymiseksi.*

Älä ole yllättynyt siitä, että jotkut näiden johtajien kultti-juuret ovat syvällä, ulottuen aina Family of God Foundationiin (suom. Jumalan perhe säätiö) ja Vern Grimsleyn 1983 kolmannen maailmansodan ääni-askareisiin ja siihen valtavaan hävitykseen, jonka nämä saivat aikaan. Suurin osa Grimsleyn sisäpiiristä mukaan lukien tietyt hänen 'kansallisen laajennuksen edustajistaan', ja tietyt Urantia-veljeskunnan johtajat menivät kaikki mukaan, jopa silloinen Urantia-säätiön presidentti, siihen omituiseen mielikuvitusmaailmaan, että he olivat erikoisia, ja että heidät oli yhdessä kirjan kanssa jollakin tavalla pelastettava välittömästi uhkaavalta kolmannen maailmansodan ydintuholta. Varsin halukkaasti, jopa innokkaasti, *he luovuttivat vapaan tahtonsa*, tässä tapauksessa Grimsleyn "äänille", ja näin tehdessään he altistivat itsensä ja ne joita he myöhemmin saisivat lankaan (ja he todella yrittivät) Vern Grimsleyn ja hänen takanaan piileskelevien ja häntä käyttäneiden sydänystäväiden manipuloinnille ja kontrolille, jotka henkilöt etsivät absoluuttista, jopa hengellistä valtaa, valtaa, jota ei mikäänlainen järkevä, perustuslaillinen kontrolli tai terve päätöksenteko ohjannut.

Valitettavasti sen sijaan että olisivat kärsineet kolhunsä ja oppineet läksynsä, monet näistä yksilöistä tavoittelivat henkilökohtaisen vallan ja kontrollin kulttiluonteisia, äärimmäisen omahyväisiä päämääriä entistä enemmän. Lopulta he kaatoivat koko **URANTIA** hankkeen. Mutta tämä käänteentekevä katastrofi ei koskaan häirinyt heidän mielenrauhaansa. He uskoivat silloin ja monet uskovat tänäkin päivänä heidän erikoiseen tärkeyteensä. Pakkomielteen omaisesti he edistävät kaikenlaisia kyseenalaisia ryhtymyksiä ja toimintoja saadakseen hyötyä itselleen, tyydyttääkseen kyltymättömän vallanhalunsa ja egonsa tarpeet. Koko ajan he yrittävät mielettömästi jotenkin antaa arvokkuutta heidän muuten moitittaville toimilleen – jos ei suorastaan oikeutta ne, kutsuen liian usein avukseen muodollista yhteyttään "kirjaan" (ei sen erinomaisiin opetuksiin) ja heidän asemiinsa nyt pilatuissa Urantia-organisaatioissa ja tietyissä toisissa itseään-korostavissa järjestöissä.

On vaikeaa ymmärtää, kuinka kukaan henkilö, joka on tietoinen näistä tekemisistä ja tapahtumista, voisi koskaan omata minkäänlaista luottamusta heihin, ellei tietysti, sellainen henkilö olisi saanut, tai henkilöt olisi saaneet, samaa lieventymättömän, ujostelemattoman ja sokaisevan itserakkauden viruksen aiheuttamaa tartuntaa.

Mutta silti on suuri mysteerio, kuinka mikään tästä omaisi mitään yhteyttä Jumalan isyyteen ja ihmisten veljeyteen ja *Urantia-kirjan* opetuksiin. Joka tapauksessa tämä todella tapahtui; näin tosiaankin kävi. Ja se jatkuu muodossa tai toisessa tänäkin päivänä.

Jossakin matkan varrella ideologit kadottivat näkyvistä sen tosiasian ja *totuuden*, että tämä ei ole itsekeskeinen universumi.

Maailmankaikkeuden järjestys perustuu panostamiseen ja tulostumiseen; koko ikuisen elämänurasi aikana et ole koskaan kohtaava toimettomuudesta aiheutuvaa yksitoikkoisuutta etkä persoonallisuuden lamaantumista. Etenemisen mahdollistaa myötäsytynäinen liikkeessäolo, edistymisen juontuu jumalallisesta kyvystä toimintaan ja tuloksiinpääsy on mielikuvitukseksiaan seikkailumielen lapsi. Mutta tähän tuloksiinpääsemisen kykyyn sisältyy erottamattomasti eettinen vastuu, välttämättömyys tunnustaa se, että maailman ja maailmankaikkeuden täyttävät suuret joukot mitä erilaisimpiin tyypeihin kuuluvia olentoja. Koko tätä suurenmoista luomusta *sinä itse mukaan luettuna* ei luotu vain sinua varten. Tämä ei ole mikään itsekeskeinen maailmankaikkeus. Jumalat ovat säätäneet: "On autuaampaa antaa kuin saada", ja oma Mestari-Poikanne sanoi: "Joka joukossanne tahtoo olla suurin, olkoon hän kaikkien palvelija." (Korostus lisätty) (316 05)

Ottaessamme vastaan nämä haasteet, pohtikaamme seuraavaa päättäessämme, mitä omat palvelu-
askeleemme voisivat olla matkalla kohti *Urantia-kirjan* todellisten opetusten henkilökohtaista ja
planetaarista toteuttamista. Ajatelkaamme *alkuperää, historiaa*, ja sitten *päämäärää*.

Muistakaa aina, ettei kultteja suinkaan pystytetä totuuden löytämistä ajatellen, vaan
mieluumminkin levittämään näiden kulttien uskonkappaleita. (1005 03)

Kehityskuntoon ei sisälly mitään järjestelyä muutoksen tai tarkistuksen varalle. Toisin
kuin tieteellä, sillä ei ole mitään keinoa suorittaa etenemistä suosivaa itseoikaisua.
Kehittymällä syntynyt uskonto nauttii kunnioitusta siksi, että sen seuraajat uskovat sen
olevan *Totuus*; "uskon, joka kerran annettiin pyhille", täytyy - teoriassa - olla sekä
lopullinen että erehtymätön. Kultti haraa kehittymistä vastaan, sillä todellinen edistys
muuttaa varmasti kulttia itseään tai hävittää sen kokonaan. Siksi tarkistus on sen
kohdalla aina pakottamalla pakotettava. (1006 01)

Jokainen uusi ilmoitus on vastustettavista piirteistä ja puutteista huolimatta synnyttänyt
uuden kultin, ja Jeesuksen uskonnon uudelleenesityksenkin on kehitettävä uusi ja
tarkoituksenmukainen symboliikka. Nykyihmisen on löydettävä jokin tarkoitustaan
vastaava symboliikka uusille ja avartuville käsityksilleen, ihanteilleen ja
uskollisuudentunteilleen. Tämän korotetun symbolin tulee nousta esiin uskonnollisesta
elämäntavasta, hengellisestä kokemusmaailmasta. Ja tämän korkeampaa sivilisaatiota
edustavan korkeamman symboliikan täytyy perustua käsitykseen Jumalan Isyydestä ja
olla ihmisten välisen veljeyden suurenmoisella ihanteella kyllästetty. (966 01)

Vanhat kultit olivat liian itsekeskeisiä, uuden kultin on oltava käytännössä harjoitetun
rakkauden seuraus. Vanhan kultin tavoin uudenkin kultin tulee suosia tunneperäistä
asennoitumista, tyydyttää tunne-elämää ja edistää lojaalisuutta, mutta sen on tehtävä
vielä jotakin enemmän: sen on helpotettava hengellistä edistymistä, kohotettava
kosmisia merkityksiä, lisättävä moraalisia arvoja, rohkaistava sosiaalista kehitystä ja
kannustettava korkealaatuista henkilökohtaista uskonelämää. Uuden kultin on
tarjottava korkeammat elämän päämäärät, jotka ovat sekä ajallisia että ikuisia - sekä
sosiaalisia että hengellisiä. (966 02)

Mikään kultti ei voi säilyä kauan, jos se viivyyttää moraalista kasvua ja jättää hengellisen edistymisen vaalimatta. Kultti on se tukiranka, jonka ympärille kasvaa henkilökohtaisen hengellisen kokemisen - oikean uskonnon - elävä ja dynaaminen ruumis. ^(966 viimeinen)

Kysymys kuuluu, kuinka etenemme tästä uuteen symbolisimiin?

Niistä kirjan opetuksista päätellen, jotka koskevat edistyvien planetaaristen aikakausien pituutta ja niitä vaikeuksia, jotka koetaan normaaleillakin planeetoilla ihmisten veljeyttä tavoiteltaessa, ja ottaen huomioon kirjan viimeisen puolivuosisataisen ajan, tulevaa ihmisten elävää veljeskuntaa ei tulla toteuttamaan ilman huomattavaa ponnistusta. Katso muun muassa **luku 52- PLANETAARISET KUOLEVAISTEN AIKAKAUDET**, ja pane merkille seuraava kappale, ja myös sitä seuraavat, joita ei ole lainattu tähän.

Ihmisten maailmanlaajuisen veljeyden toteuttaminen ei edes normaaleilla evolutionaarisilla planeetoilla ole mikään helppo aikaansaannos. Urantian kaltaisella sekasortoisella ja epäjärjestyksessä olevalla planeetalla tämä saavutus vaatii paljon pitemmän ajan ja edellyttää huomattavasti suurempia ponnistuksia. Ilman tukea tapahtuva sosiaalinen evoluutio voi hengellisesti eristetyllä sfäärillä tuskin päästä näin onnellisiin tuloksiin. Uskonnollinen ilmoitus on Urantialla veljeyden toteutumisen välttämätön edellytys. Vaikka Jeesus on osoittanut tien hengellisen veljeyden välittömään saavuttamiseen, sosiaalisen veljeyden toteutuminen maailmassanne riippuu paljolti siitä, milloin seuraavat henkilökohtaiset muutokset ja planetaariset järjestelyt saavutetaan. ^(597 03)

Olemme historiallisessa käännekohdassa. Kuten Sandhedrinin jäsenet Jeesuksen aikana asettivat itsensä kirjoitustensa yläpuolelle, jotkut johtajina esiintyvät ja tietyt lukijat parhaillaan asettavat itsensä kirjan opetusten yläpuolelle ja käyttävät väärin ja pahoinpitelevät kirjaa omiin tarkoituksiinsa, peittäen näkyvistä sen sielun-pelastavan viestin.

Sitä paitsi, onnetonta inhimillistä taipumusta haluta mainetta ja valtaa pahentaa edelleen se tosiasia, että loppujen lopuksi Lucifer halusi olla Jumala. Hän *todella* halusi **VALTAA**. Ehkä ei sitten pitäisi olla niin kovin yllättävää, että nuo köyhät sielut, jotka ovat jotenkin tulleet houkutelluiksi (tietoisesti tai tiedostamatta) seuraamaan hänen **itsekorostuksen** ja **väärän vapauden** opinkappaleitaan, olisivat yhä enemmän ajautumassa asettamaan itsensä kirjan ja siihen liittyvien organisaatioiden yläpuolelle.

On tosiasia, että henkilön hengellinen haavoittuvuus on kiinteästi suhteessa hänen hengelliseen ylpeyteensä ja egonsa tarpeisiin.

Ylpeys on suurin kaikista niistä vaaroista, jotka piirittävät ihmisen kuolevaista olemusta ja uhkaavat hänen hengellistä eheyttään. Rohkeus on urheaa, mutta itsekokeskeisyys on omahyväistä ja turmiollista. Kohtuullinen itseluottamus ei ole mitään, mitä pitäisi valitella. Ihmisen itsensäylittämisen kyky on se ainoa seikka, joka erottaa hänet eläinkunnasta. ^{(Korostus lisätty) (1223 01)}

Tosi uskovien täytyy pitää elossa kirjan opetusten aiotut tarkoitukset. Meidän täytyy vaatia ilmoituksen puhtauden säilyttämistä sen alkuperäisessä muodossa, täysin vakuuttuneina kirjan pysyvistä luotettavuudesta. Tosi uskovien täytyy sen lisäksi vaatia, että kirjan erilaiset käännökset ovat uskollisia alkuperäiselle tekstille. Ennen kaikkea meidän täytyy opettaa kirjan muuttamatonta sanomaa ja aktiivisesti edistää Jumalan isyyttä ja ihmisten elävää veljeyttä.

Meidän täytyy tietenkin työskennellä Luciferin opinkappaleiden pitkän varjon alla, jotka nykyään 200.000 vuotta myöhemmin ovat täysin tunkeutuneet ihmiskunnan psyykeen. Pelkästään äskettäisistä seminaareistamme päätellen nuo itsetehostuksen, ja liian suuren vapauden, sekä itsepäisen totuuden vastustamisen opinkappaleet ovat yhä elossa ja hyvinvoivina tiettyjen yksilöiden parissa, joilla näyttää olevan mieltymystä kirjan opetuksiin, mutta jotka tosiasiaa tekevät työtä kirjan, jopa itsensä, parasta vastaan. Tietävätkö he todella mitä ovat tekemässä?

Meidän tulisi huolella panna merkille, että Caligastia jo varhaisessa vaiheessa otti kohteekseen planetaaristen koulujen tuhoamisen. Tietysti hän on edelleen läsnä, vaikka emme voi nähdä häntä, ja luultavasti melko vaikutusvaltainen niihin nähden, joilla on samankaltainen mieli ja jotka ”todella haluavat hänen paatuneen läsnäolonsa kiusaavan itseään” ja jotka haluaisivat *Urantia-kirjan* tulevan hävitetyksi, turmelluksi tai työnnettyksi pois suunnastaan, erityisesti kirjan ollessa varhaisessa vaiheessaan.

Mikaelin viimeisenä tekona ennen Urantialta-poistumista oli armon tarjoaminen Caligastialle ja Daligastialle, mutta nämä torjuivat ylenkatseellisesti hänen hyvää tarkoittavan tarjouksensa. Caligastia, petturi-Planeettaprinssinne, on yhä vapaana Urantialla, ja hän ajaa edelleen rikollisia hankkeitaan, mutta hänellä ei ole ehdottomasti mitään valtaa tunkeutua ihmisten mieleen, eikä hän pääse lähelle heidän sieluaan sen vietelläkseen tai turmellakseen, elleivät nämä todellakin halua hänen pahantahtoisen läsnäolonsa piinaavan itseään. ^(610 02)

Älkäämme unohtako, että Lucifer ja Saatana lähettiläittensä avulla etenivät aina harkittuun vastasyntyneitten harjoittamis-koulujen loukkaamattomuuden vahingoittamiseen saakka, tieteen tahtoen turmellakseen nuo viattomat mielet.

Tämä kapina oli monissa suhteissa laajimmalle levinnyt ja tuhoisin kaikista tällaisista tapahtumista Nebadonissa. Tässä kapinassa oli mukana enemmän persoonallisuuksia kuin kummassakaan edellisessä. Ja ikuisiksi häpeäkseen Luciferin ja Saatanan asiamiehet eivät säästäneet edes pikkulasten kouluja finaliittikulttuurin planeetalla, vaan koettivat päinvastoin turmella nämä kehittyvät, evolutionaarisista maailmoista laupeutta osoittaen pelastetut mielet. ^(608 05)

Jo yksin tämän toimen pitäisi vakuuttaa kuka tahansa ajatteleva henkilö kapinan vaarallisesti hajottavista tavoitteista, jonka kapinan tarkoitukset ja seuraukset kerran liikkeelle laitettuina ovat edelleen vyörymässä kautta historian huoneiden kuin Helvetin Tsunami hukuttaen siitä, mikä on kunnollista ja hyvää, kaiken mitä se vain voi itse-tehostuksen, petollisuuden ja jumalattomuuden huuhtelussa.

Näiden ja meidän omien planetaaristen koulujen harkitun saastuttamisen aiheuttama hirveä vastenmielisyyttä, ja se vakava sekaantuminen, jota se pitää käynnissä Valton-koulun suhteen, *ja minkä tahansa samaa tarkoitusta ajavan ryhmän* suhteen, on entistä ilmeisempää seuraavan tekstin perusteella.

Urantiolla nämä suunnitelmat planeetan kehittämiseksi ja kulttuurin edistämiseksi olivat hyvällä alulla ja etenivät varsin tyydyttävästi, kunnes Caligastian liittyminen Luciferin kapinaan kokolailla äkkiä ja mitä häpeällisimmin lopetti koko hankkeen. ^(576 01)

Eräs tämän kapinan tapahtumista, joka omalla kohdallani aiheutti syvimmit järkytykset, oli se, kun sain tietää tuon omaan luokkaani kuuluvan Pojan, Caligastian, siekailemattomasta kavaluudesta, Caligastian, joka harkittuna ja tahallisena tekonaan järjestelmällisesti väärästi kaikkien tuolloin toiminnassa olleiden Urantian planetaaristen koulujen antaman opetuksen sisällön ja myrkytti niiden opetusohjelman. Näiden koulujen tuho oli nopea ja täysimääräinen. ^{(Korostus lisätty) (576 02)}

Monet Prinssin aineellistettuun esikuntaan kuuluneiden taivasmatkalaisten jälkeläiset pysyivät lojaaleina ja poistuivat Caligastian riveistä. Urantian pesänhoitaja-Melkisedekit rohkaisivat näitä lojalisteja, ja myöhemmin aikoina heidän jälkeläisensä pyrkivät parhaansa mukaan pitämään elossa planetaariset käsitykset totuudesta ja vanhurskaudesta. Näiden lojaalien evankelistojen työ auttoi ehkäisemään hengellisen totuuden kertakaikkisen häviämisen Urantiasta. Nämä rohkeat sielut ja heidän jälkeläisensä pitivät elossa edes jonkinmääräistä tietoa Isän hallitusvallasta ja säilyttivät maailman rodulle käsityksen jumalallisten Poikien eri luokkien toinen toistaan seuraavista planetaarisista tuomiokausista. ^{(Korostus lisätty) (576 03)}

Tietyt The Valton Trustin luottamushenkilöt ovat henkilökohtaisesti tunteneet joitakin näistä itseään tehostavista ja johtajina esiintyvistä henkilöistä, jotka muutamien toisten kanssa ovat melko lailla menestyneet vuosien saatossa ehdoin tahdoin myrkyttäessään ja sekoittaessaan ja harhaanjohtaessaan muulla vihamielisellä tavalla monien lukijoiden mielen mitä tulee kirjan ja siihen liittyvien organisaatioiden sielun-pelastaviin tarkoituksiin.

Ilman ansiota lopulta muutamat näistä samoista johtajista saivat ansaitsemattoman henkilökohtaisen vaikutusvallan ja kontrollin kirjaan, sen käännöksiin ja kirjaan liittyviin organisaatioihin. *Parhaillaan tämä yksittäinen kehityksen tulos muodostaa välittömän ja perustavanlaatuisen uhan viidennen käännteentekevän ilmoituksen tehtävälle ja ilmoituksen lopulliselle onnistumiselle.*

Evankeliumin julistaminen

Tästä ja muista syistä The Valton Trustin luottamushenkilöt ovat omistautuneet – entistä enemmän – Jeesus Nasaretilaisen vapaan ja **väärentämättömän evankeliumin**, ja evankeliumiin liittyvien *Urantia-kirjan* opetuksen julistamiseen, ja sen henkilökohtaisen ja organisaatioita koskevan tehtävän *toteuttamiseen*, joka on annettu meistä jokaiselle ja koko ihmiskunnalle.

Sitä paitsi Valton koulussa olemme kykenevät jatkamaan koska olemme *omistautuneita*, tunnistamme työmme *evolutionaarisen* luonteen, meillä on lupaava *metodologia*, ja olemme halukkaat *tekemään oikaisuja* mennäksemme eteenpäin uuden symbolismin elävää toteuttamista kohti. Mutta niin voi mikä tahansa ryhmä joka *on ottanut samanlaisen tarkoituksen ja valmistautunut samaan tapaan jatkamaan* – jos he, jotka ovat mukana asiassa, rehellisesti haluavat sitä. Valtakunnan avaimet ovat saatavana jokaiselle, jolla on rehellinen sydän.

Olkaa hyvä ja muistakaa, että *Urantia-kirjan* opetuksia ja tarkoituksia kohtaan hyökkäävimpiä ovat tietyt ryhmät ja organisaatiot, jotka ovat *keinotekoisia*; ne eivät ole evolutionaarisia. Mikä tahansa niiden väitetty alkuperä onkin, ne eivät tule säilymään – ne eivät voi olla kestäviä, varsinkaan koska ne jatkuvasti kieltäytyvät välttämättömästä muutoksesta taivaan valtakunnan edistyksellisiin vaatimuksiin, jotka ovat joillekin henkilökohtaisesti vaativia. Tietyt organisaatiot, jotka halusivat liittää itsensä *Urantia-kirjaan* ovat harhaan johdettuja ja täynnä omanvoiton pyyntöä. Noin paljon itseään rakastaessaan monet unohtavat Mestarin.

The Valton Trust ja Valton-koulu tunnistavat suuren kahtiajaon. *Urantia-kirjan* lukijat ovat enemmän tai vähemmän jakautuneet kahteen toisensa poissulkevaan ryhmään. Toinen edistää kirjan todellisia opetuksia, joihin sisältyvät Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden evankeliumi; toinen asettaa *ihmisen tekemän ja ihmisen hallitseman* ideologian kirjasta kirjan opetusten sijaan – koko ajan etsien itsekästä johtoasemaa kirjaan ja sen lukijakuntaan nähden.

Kun jokin vahva ja liikuttava uskonto uhkaa päästä hänen herrakseen, hän pyrkii sen poikkeuksetta järjeistämään, traditionalisoimaan ja institutionalisoimaan ja toivoo saavansa sen tällä tavoin hallintaansa. Ilmoitususkonnostakin tulee tällä tavoin meneteltäessä ihmistekoista ja ihmisen dominoimaa. (Korostus lisätty) (2083 02)

Ei keidenkään muiden kuin Isän ja Mestarin tule hallita todellisen uskovan sydämessä, mielessä ja sielussa.

Omat uskovansa Jeesuksen uskonto tosiaankin ottaa herruuteensa ja muuttaa heidät, se edellyttää ihmisten omistavan elämänsä sille, että he etsivät tietoa taivaallisen Isän tahdosta, ja se vaatii elämiseen annettujen energioiden pyhittämistä ihmisen veljeyden epäitsekäseen palvelemiseen. (Korostus lisätty) 2083 02

Jeesus teki selväksi ettei kukaan voi palvella kahta herraa. The Valton Trustin luottamushenkilöt ja Valton-koulu tulevat aina pyrkimyksissään edistämään *Urantia-kirjan* todellisia opetuksia, korostaen erityisesti Jumalan isyyden ja ihmisten veljeyden evankeliumia ja kaikkea, mitä evankeliumi saa aikaan.

Tiedämme, että vain ne kultit (ryhmät), jotka rehellisesti ja kunniallisesti tavoittelevat ”uutta symbolismia” omaavat minkäänlaisia mahdollisuuksia säilymiseen. Tiedämme myös, että on *hylättävä* mennyt, jos haluaa tuloksetta siirtyä tulevaisuuteen, edistyvään menestykseen. Katumus on homehduttavaa. Ei voida muuttaa mennyttä, eikä pitäisi palata menneeseen. On mentävä eteenpäin.

Tulevaisuus

Seuraava auttaa antamaan perspektiiviä ja ohjausta meille ja kaikille, jotka aidosti etsivät sitä korkeamman sivilisaation uutta ja korkeampaa symbolismia, jonka ”**täytyy olla sovelletun rakkauden luonnollinen tuote,**” (korostus lisätty) jonka ”**...täytyy nousta uskonnollisesta elämästä, hengellisestä kokemuksesta,**” ja jonka ”**täytyy perustua Jumalan isyyden käsitteeseen ja sen tulee olla tulvillaan ihmisten veljeyden valtavaa ihannetta.**”

Kuultuaan Pietarin tulkinnan vertauksesta Jeesus kysyi muilta apostoleilta, eikö heilläkin olisi tarjota tulkintaehdotuksia. Tähän pyyntöön vastasi vain Natanael. Hän sanoi: "Mestari, jos kohta huomaankin monia hyviä yksityiskohtia Simon Pietarin esittämässä vertauksen tulkinnassa, en ole hänen kanssaan kaikilta kohdin samaa mieltä. Oma käsitykseni tästä vertauksesta olisi seuraavanlainen: Siemen edustaa valtakunnan evankeliumia, kun taas kylväjä edustaa valtakunnan sanansaattajia. Siemen, joka putosi tiepuoleen, kovettuneelle maalle, edustaa niitä, jotka ovat kuulleet evankeliumista vasta vähän, samoin kuin niitä, jotka eivät tästä sanomasta piittaa ja jotka ovat kovettaneet sydämensä. Taivaan linnut, jotka sieppasivat mukaansa tiepuoleen pudonneen siemenen, edustavat asianomaisen elintapoja, pahan houkutusta ja lihan himoja. Kivien sekaan pudonnut siemen edustaa niitä tunneherkkiä sieluja, jotka ottavat nopeasti vastaan uuden opetuksen ja jotka yhtä nopeasti luopuvat totuudesta joutuessaan kohtaamaan ne vaikeudet ja realiteetit, jotka johtuvat siitä, että elää tämän totuuden mukaisesti. Heiltä puuttuu hengellistä käsityskykyä. Orjantappuroiden sekaan pudonnut siemen edustaa niitä, jotka tuntevat viehtymystä evankeliumin totuuksia kohtaan; heidän tekisi mieli noudattaa sen opetuksia, mutta heidän esteekseen muodostuvat ylpeyden täyttämä elämä, mustankipeys, kateus ja ihmisen olemassaoloon liittyvät huolenaiheet. Hyvään maahan pudonnut siemen, joka nousee oraalle kantaakseen mikä kolmikymmenkertaisen, mikä kuusikymmenkertaisen ja mikä satakertaisen sadon, edustaa sitä, missä määrin henkisestä valaistumisesta kertovia erilaisia avuja omaavilla miehillä ja naisilla on luonnollista ja yksilölläin vaihtelevaa kykyä käsittää totuutta ja vastata sen hengellisiin opetuksiin." ^(1690 01)

* * *

Kristinusko on toden totta tehnyt tälle maailmalle suuren palveluksen, mutta, mitä nyt eniten kaivataan, on Jeesus. Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon. On turhanaikaista puhua alkukristillisyyden henkiinherättämisestä, sillä teidän on lähdettävä liikkeelle siitä, missä nyt olette. Nykyajan kulttuurille on annettava hengellinen kaste esittämällä sille uusi ilmoitus Jeesuksen elämästä, ja sitä on valaistava uudella ymmärryksellä hänen ikuisen pelastuksen evankeliumistaan. Ja kun Jeesus tällä tavoin korotetaan, hän vetää kaikki ihmiset luokseen. Jeesuksen opetuslasten tulisi olla enemmän kuin valloittajia: heidän tulisi olla kaikille ihmisille jopa ylitsevuotavia inspiraation ja yltäkylläisemmän elämän lähteitä. Uskonto on niin kauan vain muuan ylevä humanismin laji, kunnes siitä tehdään jumalallista huomaamalla Jumalan läsnäolo henkilökohtaisessa kokemuksessa todelliseksi. ^(2084 01)

* * *

Jeesuksen maisen elämän kauneus ja ylevyys, sen ihmisyyys ja jumalallisuus, sen yksinkertaisuus ja ainutlaatuisuus tarjoavat niin vaikuttavan ja vetoavan kuvan ihmisen pelastamisesta ja Jumalan ilmoittamisesta, että sen tulisi kaikkina aikoina tehokkaasti hillitä teologien ja filosofien intoa laatia uskonkappaleita tai luoda hengelliseksi orjuudeksi muodostuvia teologisia järjestelmiä tällaisesta ihmisen hahmossa tapahtuneesta transsendentaalisesta Jumalan lahjoittautumisesta. Universumi tuotti Jeesuksessa kuolevaisen ihmisen, jossa rakkauden henki sai voiton ajallisuuteen kuuluvista aineellisista rajoitteista ja pääsi fyysisen alkuperän tosiasian tuolle puolen.

(2084 02)

. * * *

Kristinuskon edessä on vakavana haasteena erääseen sen omista tunnuslauseista sisältyvä tuomio: "Talo, joka riitautuu itsensä kanssa, ei voi pysyä pystyssä." Eikristillinen maailma tuskin antautuu lahkoiksi jakautuneen kristikunnan edessä. Elävä Jeesus on kristinuskon mahdollisen yhdistymisen ainoa toivo. Todellinen kirkko -- Jeesus-veljeskunta -- on näkymätön, hengellinen, ja sitä luonnehtii *yhtenäisyys*, vaan ei välttämättä *yhdenmukaisuus*. Yhdenmukaisuus on mekanistisluontoisen fyysisen maailman tunnusmerkki. Hengellinen yhtenäisyys seuraa uskonyhteydestä elävään Jeesukseen. Näkyväisen kirkon ei tulisi enää pitempään suostua vaikeuttamaan Jumalan valtakuntaa edustavan, näkymättömän ja hengellisen veljeskunnan edistymistä. Ja institutionalisoituneen sosiaalisen organisaation vastakohtana tästä veljeskunnasta tulee kerran vielä *elävä organismi*. Se saattaa vallan mainiosti käyttää hyväkseen tällaisia sosiaalisia organisaatioita, mutta ne eivät saa sitä syrjäyttää.

(2085 03)

* * *

VIINIPUU JA SEN OKSAT

Sitten Jeesus nousi taas seisaalleen ja jatkoi apostoleidensa opettamista: "Minä olen oikea viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri. Minä olen viinipuu, ja te olette oksat. Ja Isä edellyttää minulta vain, että kannatte paljon hedelmiä. Viinipuun karsimisen tarkoituksena on vain sen oksien satoisuuden lisääminen. Jokaisen minusta versovan oksan, joka ei kanna hedelmää, Isä karsii pois. Jokaisen hedelmää tuottavan oksan Isä puhdistaa, jotta se kantaa entistäkin enemmän hedelmiä. Olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen puhunut, mutta teidän tulee myös pysyä puhtaina. Teidän täytyy pysyä minussa, ja minun teissä, sillä oksa kuihtuu, jos se erotetaan viinipuusta. Niin kuin ei oksakaan voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään voi tuottaa rakastavan palvelun hedelmiä, ellette pysy minussa. Muistakaa, että minä olen se oikea viinipuu, ja te olette sen elävät oksat. Joka elää minussa ja minä hänessä, kantaa runsain määrin hengen hedelmiä ja kokee ylintä iloa siitä, että tuottaa tämän hengellisen sadon. Jos tahdotte pitää tämän elävän hengellisen yhteyden minuun, kannatte runsaan hedelmäsadon. Jos pysytte minussa ja jos sanani elävät teissä, kykenette esteettömään kanssakäymiseen kanssani, ja siinä tapauksessa elävä henkeni voi niin täyttää teidät, että voitte pyytää, mitä henkeni ikinä tahtoo, ja tehdä kaiken tämän täysin vakuuttuneina siitä, että Isä suostuu pyyntöömme. Isä kruunataan kunnialla sillä, että viinipuussa on paljon eläviä oksia ja että jokainen oksa kantaa runsaasti hedelmää. Ja kun maailma näkee nämä hedelmiä kantavat oksat - ystäväni, jotka rakastavat toisiaan niin kuin minä olen heitä rakastanut, - niin kaikki ihmiset tietävät teidän totisesti olevan opetuslapsiani.

"Niin kuin Isä on minua rakastanut, niin olen minäkin teitä rakastanut. Eläkää rakkaudessa, niin kuin minä elän Isän rakkaudessa. Jos teette, kuten olen teille opettanut, pysytte rakkaudessa, samoin kuin minä olen pitänyt Isän sanan ja pysyn alati hänen rakkaudessaan." ^(1945 04, 05)

Siunaus

Jumala Isä rakastaa ihmisiä, Jumala Poika palvelee ihmisiä, Jumala Henki innoittaa maailmankaikkeuden lapsia alati ylöspäin suuntautuvalla taipaleella Jumala Isän löytämiseksi, Jumala Poikien määrittelemiä väyliä Jumala Hengen armollisuutta ilmentävän hoivan kautta. ^(53 06)



OPISKELE KIRJAN OPETUKSIA